

Klinikophold på Aasiaat Sygehus – september 2014.

Jeg og en veninde fik plads sammen på Aasiaat Sygehus, og vi glædede os. Vi gik tidligt i gang med at undersøge og planlægge, men vi måtte hurtigt indse, at det i Grønland er mere afslappet og planlægningen er ikke helt så hurtig og formel, som vi var vant til. Alt faldt dog fint på plads, inden vi rejste af sted.

Vi ankom sammen med nye 4 nye læger, hvilket betød, at vi alle var lige så meget på bar bund mht. byen, sundheds-/kommunale system. I den forbindelse fik vi grundig introduktion, så vi hurtigt var klar til at gå i gang.

Sygehusets funktioner er en stor blandet landhandel. Mandag, tirsdag, torsdag og fredag er der fyldt op i ambulatoriet, som mere eller mindre fungerer som almen lægepraksis. Onsdag var skadestue/OP-program. Det er begrænset, hvad det lille sygehus kan på OP, men aborter stod højt på listen. Der er en fødselsstue, venerea afdeling, laboratorium, adgang til EKG, UL og rtg., en psykiatrisk sygeplejerske og fysioterapeut. De sidste to beskæftigede vi os ikke rigtig med, men der var flere fødsler under vores ophold, hvor vi kunne komme med. Den første uge var vi enten med i ambulatoriet eller gik stuegang. Vi fik al det ansvar, vi selv ønskede. Dagsprogrammerne lå online på intranettet, og vi kunne derfor på forhånd forberede os på, hvilke af de planlagte konsultationer, vi syntes var spændende at være med til, og vi havde 100% frihed.

Efter den første uge sad vi både sammen og alene i ambulatoriet. Næsten det eneste man ikke kan få lov til som studerende er at udskrive recepter.

Fordi Aasiaat sygehus dækker et større område med mange øer og bygder, var vi med på bygdbesøg, hvor man tager ud til en ø, hvor et sundhedscenter har samlet patienterne på en dag og evakueringer, hvor akutte patienter, eller patienter, som sundhedscentrene ikke kan klare, bliver hentet med båd, fly eller helikopter til Aasiaat.

De lokale kom med alt mellem himmel og jord, men psykiske problemer, vold, uønsket såvel som ønsket graviditet, venerea og samtale om prævention fyldte meget.

Desuden var der i september måned rensdyrjagt, hvilket betød, at mændene henvendte sig med en del frakturer.

Derudover var der bla. under vores ophold evakuering af en mand med meningitis, et akut barn med respirationsproblemer og hjertestop som følge af selvmordsforsøg. Alle overlevede. Den grønlandske kultur er meget anderledes, og det er vigtigt at skelne mellem kulturelle forskelle og psykiske/psykiatriske problemer.

Selve opholdet og det faglige udbytte var rigtig stort. Men også bare det at være i Grønland og opleve kulturen indefra var en oplevelse i sig selv. Det sociale netværk med lokal og dansk sundhedspersonale åbnede op for en masse muligheder som fx sortebær/blåbær-plukning, linefiskeri, hvalsafari og hundeslæde – alt efter sæson selvfølgelig. Naturen er smuk og vandreture i fjeldet og nordlys er fantastisk! Der er ikke garanti for noget, eftersom man er helt afhængig af vejret, men jeg var alene på en evakuering med båd, og både turen ud og hjem, sejlede vi side om side med pukkelhvaler. Hvor heldig har man lov at være!? Personligt kan jeg sige, at jeg ved synet af nordlys og pukkelhvaler følte mig en lille smule lykkeligere for hver gang. Det var fantastisk!

Da klinikopholdet var slut kom min far til Aasiaat, så vi sammen tog en uge til Ilulissat. Dagen efter vi ankom hertil lå der et flot tykt lag sne overalt. Der er tre afmærket vandreture, som varmt kan anbefales. Vi blev hurtigt stamgæster på en lille hyggelig café, når vi skulle have varm kaffe efter vores lange vandreture.

Uanset hvilken årstid man skal af sted: HUSK vandrestøvlerne!

Souvenirs er dyre i butikkerne, for byen lever godt af turisme i højsæsonen, men vi tog ned til det lokale værksted, hvor de meget billigt lavede tupilakker, smykker, isbjørneklør osv. på bestilling.

Grønlænderne er søde og varme mennesker. Og hvis man viser dem og deres kultur respekt, lærer enkelte grønlandske ord/sætninger, bliver de overrasket og så taknemmelige.

Det bedste ved min tur til Grønland var helt sikkert at få et nuanceret billede af kulturen. Når man ser folket indefra via sundhedssystemet, får man et andet billede af Grønland, end man ville gøre som turist.

Jeg har været hjemme i en måned nu, og allerede efter et par uger, begyndte jeg at savne landet og de oplevelser, jeg fik. Jeg skal tilbage en dag og også opleve landet i andre sæsoner.

- Chanette Slyngborg, stud.med. fra Århus